

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 20 grudnia 2023 r.,
wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej
w przedmiocie wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego X.X.
od udziału w sprawie o sygn. akt II KK 540/23,
na podstawie art. 41 § 2 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego X.X. od
rozpoznania wniosku o wyłączenie od orzekania w sprawie II K 540/23
sędziego Sądu Najwyższego Y.Y. pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt IX Ka 1333/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 czerwca 2022 r., sygn. akt X K 6/19. Sprawa ta w Sądzie Najwyższym została zarejestrowana pod sygnaturą II KK 540/23 i przydzielona do referatu SSN Y.Y. W dniu 23 listopada 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o wyłączenie od orzekania w tej sprawie sędziego SN Y.Y. Wniosek ten po przydzieleniu do referatu sędziego Sądu Najwyższego X.X. został przez niego skierowany do rozpoznania w dniu 8 grudnia 2023 r., godz. 9.30.

W piśmie datowanym na dzień 8 grudnia 2023 r. X.X.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej należało pozostawić bez rozpoznania wobec jego wniesienia już po rozpoznaniu wniosku o wyłączenie sędziego SN Y.Y. Na wstępie trzeba stwierdzić, że wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania wniosku o wyłączenie jest dopuszczalny i powinien być rozpoznany. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22, pojęcie „sprawy”, o jakim mowa w art. 40 i art. 41 § 1 k.p.k. odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej. Bezstronny musi być bowiem nie tylko sędzia, który rozpoznaje sprawę w głównym nurcie procesu, ale także sędzia, który rozpoznaje sprawę incydentalną, ale wkraczającą w sferę ochrony wolności i praw jednostki, w tym przypadku wniosek o wyłączenie sędziego. W tej sprawie wniosek nie może być jednak merytorycznie rozpoznany, albowiem jest spóźniony.

Z akt sprawy wynika, że wniosek o wyłączenie sędziego SN Y.Y. został rozpoznany przez sędziego SN X.X. w dniu 8 grudnia 2023 r., godz. 9.30, podczas gdy wniosek pełnomocnika o wyłączenie SSN X.X. od rozpoznania wniosku o wyłączenie od orzekania w sprawie II K 540/23 sędziego SN Y.Y. został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 8 grudnia 2023 r., godz. 17.51. Zgodnie z treścią art. 41 § 2 k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego, zgłoszony na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. po rozpoczęciu przewodu sądowego, pozostawia się bez rozpoznania, chyba że przyczyna wyłączenia powstała lub stała się stronie wiadoma dopiero po rozpoczęciu przewodu. Co prawda przepisy procedury nie określają wprost postępowania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego złożonego już po zakończeniu sprawy, ale skoro zgodnie z art. 41 § 2 k.p.k. wniosek taki złożony już po rozpoczęciu postępowania dowodowego co do zasady (poza wskazanym wyżej wyjątkiem) nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu, to tym bardziej nie może być rozpoznany, gdy kwestia wyłączenia staje się zupełnie bezprzedmiotowa, a więc wówczas, gdy postępowanie w sprawie objętej wnioskiem o wyłączenie zostało już merytorycznie rozstrzygnięte. Wniosek złożony po rozstrzygnięciu sprawy nie może przecież doprowadzić do wyłączenia sędziego od jej rozpoznania.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[M.S.]

[ms]